

Det ærede Medlem syntes, at der var en vis Inkonsekvens i min Udtalelse om, at de populær-videnskabelige Værker ikke havde Raad til at skaffe Billedstoffet, og at man derfor efter min Mening burde give dette Billedstof fri, og min Udtalelse om, at Dagblade ikke havde Lov til at tage som Feuilleton Oversættelser, hvis Originalarbejder vare over 10 Aar gamle. Der er den Forskel, at populær-videnskabelige Værker jo henvende sig til en overmaade begrænset Læsekreds, og at disse Bøger virkelig ikke have Raad til at anskaffe sig originale Billeder, men Dagbladene, der henvende sig til en saa udbredt Læsekreds, have efter min Mening meget godt Raad til at give Honorar til de Forfattere, som oversættes. I alle Tilfælde kan det ærede Medlem ikke modbevise, at der er nogen Uoverensstemmelse mellem det, han ønsker, og det, han i Fredags fremsatte: at Socialdemokraterne hævde Ejendomsretten for den enkelte til hans Arbejde.

Ogsaa jeg glæder mig til at høre den højtærede Kultusministers Fortolkning af den Paragraf, der omhandler Bygningsværker, og jeg føler mig ganske overbevist om, at den højtærede Kultusminister vil give mig Ret i, at Forbudet ikke rammer Fotografering af Bygningsværker, men en Afkopiering af dem, en Opførelse af Huse paa Grundlag af Fotografier.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem fra Odense, at naar han ikke mente, at jeg havde Ret i mit Ønske om, at Viser skulde beskyttes, vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der findes en ret talrig Klasse Mennesker her i Landet, som lever fortræffeligt af at plyndre Viseforfattere for deres udgivne Produktion. Medens alle andre Forfatteres Arbejder kunne blive beskyttede mod Oplæsere, kunne Viseforfattere ikke blive beskyttede.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (M. Nielsen): Bag ved den Kritik, der er kommen frem fra de Talere, der have haft Ordet i denne Sag, mener jeg, vist med Rette, at have skimtet ikke saa lidt Velvillie overfor Sagen, ogsaa hos det ærede Medlem fra Odense (Marott). Dette glæder jeg mig over, for det skulde gøre mig meget ondt, om Danmark ikke kunde tiltræde Berlinerkonventionen eller kun tiltræde den med betydelige Reservationer. Jeg haaber paa, at Danmark maa komme med til Ratificeringen af denne Konvention, den ændrede Bernerkonvention, og maa kunne gøre det helt ud.

Jeg mener, der ikke er Grund til at

holde nogen lang Tale, da Sagen, efter hvad det ærede Medlem fra Frederikssund (Sigurd Berg) udtalte, vil blive drøftet i et Udvalg, hvor de forskellige Forhold bedre ville kunne drages frem og forhandles mellem Udvalgets Medlemmer indbyrdes og mellem Udvalget og Ministeren, men nogle enkelte Bemærkninger skal jeg tillade mig at gøre.

Til det ærede Medlem fra Odense skal jeg sige, at han har ganske Ret i, at der er tre Parter: de, der skulle have Beskyttelse; de, mod hvem der skal beskyttes, og Samfundet. Men jeg mener, at alle tre Parter vare i en vis Forstand repræsenterede paa Berlinerkonferencen i 1908. Det ærede Medlem har gjort sig skyldig i en lille Misforstaaelse, nemlig den, at det først var efter Konferencen, at disse Forslag bleve sendte til de forskellige Korporationer. Det var forud for Konferencen, at den preussiske Regering havde tilsendt de forskellige Regeringer indenfor Unionen de Forslag, der vilde komme til Behandling dernede, og det var disse Forslag, der hos os sendtes til de forskellige Korporationer, Forfatter-, Kunstner- og Forlæggerkorporationerne, og desuden til Journalistforeningen for ogsaa at gaa til den anden Part i Sagen. Det ærede Medlem mente, saa vidt jeg forstod ham, at det havde været rettest, om man ogsaa havde forhandlet med Provinsernes Journalistforeninger. Naar man ikke gjorde det, var Grunden den, at man mente, den store Journalistforening, som jo fik et udmærket godt Skudsmaal af det ærede Medlem, i og for sig var Talsmand for alle Journalister Landet over. Det ærede Medlem er selv Medlem af Journalistforeningen, og det er sikkert de fleste af Provisredaktørerne, antager jeg. Altsaa, de to Parter vare repræsenterede, kan man sige. Den tredje Part, Samfundet, var repræsenteret — og jeg mener godt — af de to Medlemmer, Gesandten i Berlin og det Medlem, som var sendt heroppe fra. De repræsenterede netop Samfundet, det danske Samfund, korrekt derved, at de søgte at hævde Danmarks Stilling som et Kulturland blandt andre Kulturlande. Denne Stilling mener jeg hævdes særlig godt derved, at man søger at holde sig saa sikkert og fast indenfor Berner-Unionen som muligt.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord om Oversættelserne. For Tiden er der for disse den samme Beskyttelse som for originale Værker, men ganske vist med den Indskrænkning, at det kun gælder de